

„Въ 1827. лѣто азъ издаохъ обвѣленіе за изданіе то на Болгарска Исторія, и ни го подадохъ въ народ-атъ, защо-то чакахъ да излѣчи на сѣѣтъ онам Критическа Исторія на Болгарскіятъ народъ, въ коѧ-то Г. Юрій Венелинъ сѧ оупрактичаваше тогасъ; а въ лѣто 1829 издаде [само] перва-та часть.

„Той-зи новѣйшій Исторіописатѣтъ Болгарскаго народа въ 1830. лѣто дойде въ Бѣкорецъ, съ намѣреніе да прегледа въ Влашко и Молдова Архивы и Хрисовѣлы, пакъ посаѣ да тремине и въ Болгарію да очлюбопытствова сакакви предмѣты, които да могатъ да го спомогнатъ за да спишѣ єдна полна Исторія и на найпослѣдни-тѣ Спохи и Болгарскіятъ народъ. Той-зи младъи мѣжъ по право може да сѧ на зове возобновителъ на Болгарска-та Исторія. Негов - атъ ентъсіаумъ камъ тамъ работа толкосъ е' голѣмъ, що-то за голѣма наша срамота ни єдинъ отъ насъ ни смѣ достойни ако не да посаѣдовамы негово предпріятіе, а то по крайней мѣрѣ да попытамы за иѣго дѣлъ е,